

Vážení přátelé,

připomínáme si výročí 80. let od konce druhé světové války. Právě ta byla pro Charitu první velkou zatěžkávací zkouškou, která začala hned v jejím začátku – po záboru Sudet, kdy bylo nutné se v krátkém čase postarat o desetitisíce českých rodin, kterým nacisté zabrali jejich domovy. Za nacistické okupace, byť ve stísněných podmínkách, práce české Charity pokračovala – ta viditelná v charitních domovech a zařízeních, ale i utajená v podpoře rodin, jejichž synové uprchli do zahraničního exilu, aby tam bojovali za naši svobodu.

A pomoc Charity potřebným pokračovala i po osvobození – zřizováním záchranných stanic na nádražích pro navrátilce z koncentračních táborů, vývařoven a šatníků. A také účastí na záchranné akci v Terezíně, kde mezi přeživšími vězni vypukla epidemie smrtelně nebezpečného tyfu.

Tyto chvíle je dobré si připomínat s hrdostí na naše předchůdce. Charita totiž hraje důležitou roli i tím, že ukazuje všeobjímající tvář církve – pomáhající církve, která je otevřená všem potřebným. Církve, která je skutečně onou „polní nemocnicí“, o které hovořil nedávno zesnulý papež František.

Jaroslav Šebek
Historický ústav AV ČR

JAK CHARITA POMÁHALA PŘED 80 LETY?

„Nejprve miloval, až pak řešil teologii.“

Smrt **papeže Františka** zasáhla celý svět. Odejít v den, kdy si křesťané připomínají zmrtvýchvstání, má svou symboliku – právě on celý život hlásal lásku, naději, víru v dobro a otevřenou náruč těm, kdo trpí, bez ohledu na to, kdo jsou. Zemřel ve věku 88 let, obklopen nejbližšími spolupracovníky. Jak na [muže, který významně pomáhal měnit pohled na katolickou církev](#), teď vzpomíná svět?

Češi chtějí pečovat o seniory doma

Většina Čechů by si přála, aby jejich blízcí mohli stárnout doma, obklopeni rodinou. V praxi ale pečující rodiny často narážejí na složitý systém, nedostatek informací a obtížně dostupné služby. [Charita Česká republika dlouhodobě](#) zajišťuje péči o seniory v domácím prostředí. Umožňuje tak lidem **zůstat doma až do posledních chvil** s potřebnou péčí, důstojností a oporou svých blízkých.

Tři tváře dobrovolnictví

Každý den se někdo rozhodne pomoci druhým – jen tak, bez nároku na odměnu.

Dobrovolnictví není jen projev laskavosti, ale přirozený způsob, jak být tam, kde je potřeba. V rámci Dnů dobrovolnictví, které právě probíhají po celé republice, se díváme na **ty, kteří se rozhodli dát svůj čas**, energii i srdce do služby druhým.

Když na charitu, tak na Charitu

Stejně jako před 80 lety, stojí i dnes Charita na odvaze a soucitu – ale i na podpoře dárců a dobrovolníků. Zapojte se a pomozte i vy, aby naše společná pomoc mohla pokračovat.

CHCI DAROVAT

Charita pomáhá ve světě

Ve městě Bartella na severu Iráku sledoval dvaosmdesátiletý farmář Corgis po desetiletí, jak se svět kolem něj mění. Nic však neotřásl jeho obživou tolik jako dopady změny klimatu. **Díky podpoře Charity Česká republika** se nyní učí, jak se novým podmínkám přizpůsobit a pokračovat v hospodaření i přes nepředvídatelné počasí.

Dobro do (d)uší

Co dělala Charita během 2. světové války a za komunismu? Jak se proměnila její role během 100 let její existence a je rozdíl mezi českou a slovenskou Charitou? O historii charity i Charity přišel do dalšího dílu podcastu ChariTALK povědět **doc. Jaroslav Šebek**. Historik historického ústavu Akademie věd ČR vyprávěl o největších zatěžkávacích zkouškách, které Charitu za sto let potkaly. Ať už to byla velká hospodářská krize, pomoc stovkám tisíc uprchlíků z pohraničního území zabraného Němci, nebo péče o české vojáky po návratu z bojů druhé světové války.

POSLECHNOUT PODCAST

PODPOŘTE NÁS

[Unsubscribe](#)